

ÄNNU EN DAG PÅ BLOCKET

09:00 Vaknar med ont i halsen. Det började redan igår kväll på jobbet och idag ska jag jobba kväll igen. Bestämmer mig för att somna om och hoppas det går över.

10:30 Vaknar igen, fortfarande halsont. Vet att jag ska börja jobba om två och en halv timme och att det nästan är för sent att ringa nu. Att om jag inte kommer så finns det ingen annan och det jobb vi skulle delat på fyra, måste istället delas på tre. Det är inte helt käckt att jobba på sjukhus med en begynnande förkylning, men ekonomiskt och personalmässigt är det ofta tvunget. Det är många som kommer sjuka för att de inte har råd att förlora en dags inkomst. Tänker på politiker som stup i kvarten lägger förslag om två karensdagar, eller att det ska krävas sjukintyg från första sjukdagen. Förslag från personer som inte har någon verklighetsanknytning utan ser bara siffror. Det går liksom bara att skratta åt skiten och innerligt hoppas att det kommer att vända, att vi kan få det att vända någon gång så att det blir de som jobbar varje dag som själva får styra sina liv.

13:00 Stämplar in. Det märks i atmosfären att det kommer bli en hektisk kväll. De som jobbat dag ser glada ut att vi är där att ta över, så jag börjar att ta hand om min grupp av patienter och läsa hur det är med dom idag och vad jag ska göra.

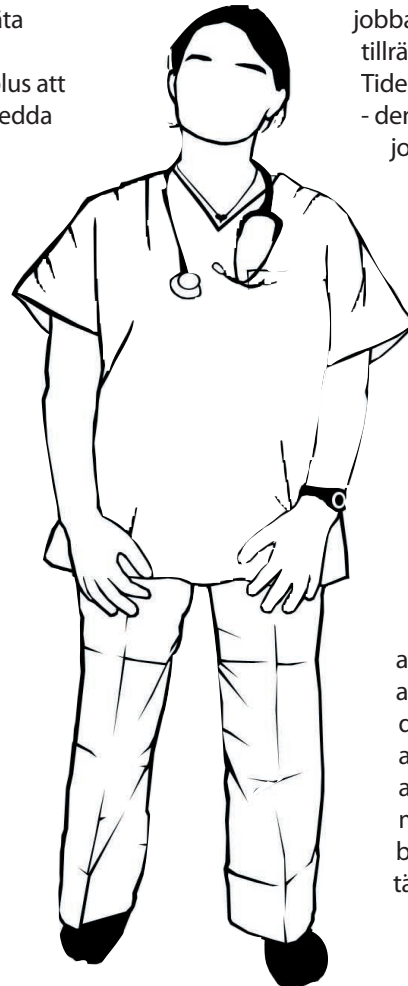
14:30 Nu har jag helt tagit över ansvaret för kvällen. Måste hinna runt och se hur alla mår innan rondan börjar, ge mediciner och blanda dropp. Försöker ta mig tid och stanna inne hos patienterna, lyssna på dom och se

om jag kan hjälpa till med något. Hade gärna pratat längre än vad jag gör, men utan att visa mig stressad är jag det inne i mig när jag tänker på allt jag ska göra och allt jag redan borde ha gjort. Då är det inte lätt att stanna länge, så utan att vara alltför hastig springer jag runt till alla innan läkaren vill ronda.

18:00 Vi försöker hinna äta tillsammans. Det är inte så ofta det går. Undersköterskorna har patienternas mattider att passa och de måste hinna äta själva emellan dom. Vi har läkemedelstider att passa plus att ganska ofta händer oförutsedda saker som gör det omöjligt att få sitta ner tillsammans i en halvtimme. Det kan vi inte göra ikväll heller utan efter att jag har ätit går jag och löser av en ny syrra som precis börjat på vår avdelning. Hon är stressad och känner sig otillräcklig för att hon inte hinner med allt och jag känner igen mig. Man ger allt på jobbet, men mängden arbete är så stor så även om man sparar in på både fika och kvällsmat hinner man inte med. Men mitt ibland detta finns en solidaritet oss emellan. Vi vet att vi har mycket att göra, och de dagar jag har mindre har någon annan mer

och då är det självklart att gå in och hjälpa till. Det är en solidaritet som är framtvindad genom resursbrist men som finns stark och som kommer att hjälpa oss i framtiden. Vi kommer att fortsätta att stödja och backa upp varandra när vi tillsammans slåss för en bättre arbetsplats för personal och patienter.

20:00 Kvällsarbetet görs färdigt. Måste hinna med så mycket som möjligt för att inte lämna över till de som jobbat natten, de kommer ha tillräckligt mycket att göra ändå. Tiden är den ständiga fienden - den går alltid snabbare på jobbet än någon annanstans, och ofta skulle jag vilja stanna den en timme för att hinna med allt som ska göras då och sen starta den igen. Ordet stresstålig, som är så populärt i dagens platsannonser, är ett riktigt kasst ord. Vad är det som är bra med att vara stresstålig, varför ska någon överhuvudtaget tvingas vara stresstålig? Är det inte stressen som är felet? Att vi är tvingade att stressa som fan för att få allt att gå ihop och så ska det vara en positiv egenskap att kunna hantera det. Och allt har sin gräns, även den mest "stresståliga" människan brister någon gång. Jag tänker att vi måste vända

på det. Vad är det för jobb vi vill ha, hur ska jobben vara? Det är ju då som det blir skoj att jobba, när vi gör det för varandra och oss själva, och inte för någon annan. I vården är det klart patienterna man är där för, men man måste samtidigt tvingas jobba med konstanta nedskärningar, att vi är bara så mycket personal så att vi precis får ihop det varje dag. Det är på gränsen och vi tänjer gränsen hela tiden på bekostnad av vår egen hälsa och patienternas. Vården är full av människor, till största delen kvinnor, som ger allt varje dag. Belöningen, förutom alla tack från patienter, är låg. Efter tre års jobb som sjuksköterska har jag fortfarande under 20.000 i lön, brutto. Men jag är beredd att tillsammans med mina arbetskamrater fortsätta fightas och kampen slutar inte vid högre lön, utan när makten flyttas över från chefer och politiker till oss som jobbar. Och egentligen slutar den inte där heller utan det är då den verkligen börjar, när vi har möjligheten att gemensamt bygga upp något nytt.

22:30 Stämplar ut. En halvtimme övertid ikväll. Min kropp och mitt huvud är helt slutkörda och imorgon väntar en ny kväll. Tror jag ska sjukskriva mig...bäst att ställa klockan och göra det i tid så de hinner hitta en ersättare. Men redan river det dåliga samvetet att lämna de andra i sticket imorgon. Även en sjuksköterska måste få vara sjuk ibland...

Nu har Ni gått för långt!

Stuta gennast skära ner och göra saker dyrare.

Om Ni fortsätter jävla s med vanligt folk kommer Ni få ångra det bitte.

Vi tar veckan skit som helst!!!

Klipp ur brevet och skicka till en politiker.

Några förslag:

Kommunalråd i Lund

Tove Klette
Margareta Dovsjö
Tomas Avenborg
Mats Helmfrid
Anders Almgren

Box 41
221 00 Lund

Regionråd i Skåne

Jerker Swanstein (m)
Pia Kinhult (m)

Henrik Hammar (m)
Catharina Blixen-Finecke (m)
Marita Sander-Schale (fp)
Gilbert Tribo (fp)
Katarina Erlingson (c)
Rolf Tufvesson (kd)
Anders Åkesson (mp)
Uno Aldegren (s)
Christine Axelsson (s)
Ingrid Lennerwald (s)
Rikard Larsson (s)

Skånehuset
291 89 Kristianstad

VIRVELVINDEN

NUMMER 17 - VINTERN 2008
INFOBLAD FRÅN OSS ALLA TILL ER ALLA I LUND

Den åttonde mars var det internationella kvinnodagen vilket firades runt om i världen. I Lund gick nästan 300 personer i demonstration anordnad av olika vänstergrupper. Virvelvinden åkte till Malmö för att demonstrera med våra vänner från Allt åt alla och Malmö Frihetliga i en 500 person stor demonstration. Fotot är från Malmö.

DETTA BLADET

...är skapat av oss i *Virvelvinden*, en socialistisk grupp i Lund.
Vill du hjälpa till med bladet? maila kontakt@virvelvinden.net
Gamla blad finns på www.virvelvinden.net